

ת"פ 12612/10/21 - מדינת ישראל נגד אורן אסרף,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12612-10-21 מדינת ישראל נ' אסרף(עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אורן אסרף, (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מונא מנסור

ב"כ הנאשם: עו"ד שושן ג' דשטיין ממשרד יהלי שפרלינג

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

ההליך וכתב האישום

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות שלהלן: ניסיון יבוא סמים עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים") + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים + סעיף 25 לחוק העונשין והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים.

הסדר הטיעון שסומן ה/1 כלל הסכמה עונשית, לפיה יעתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם 6.5 שנות מאסר לריצוי בפועל. לא הושג הסדר לגבי יתר רכיבי הענישה והוסכם כי לעניין זה יטען כל צד את טענותיו באופן חופשי.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסמוך למועדים המפורטים בכתב האישום, תיאם הנאשם עם אחר או אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל העולה על 7.994 ק"ג נטו (להלן: "הסמים")

מקולומביה לישראל, באופן שהאחר ישלח לישראל את הסמים מקולומביה, כאשר הסמים יוכנסו לתוך שקיות והאחר ידווח על הסמים כתוסף ויטמין וישלח את הסמים אל הנאשם, תוך רישום שם וכתובת בדו"ח, באמצעות חברת המשלוחים DHL.

בהתאם לסיכום הנ"ל, נשלחו הסמים מקולומביה לישראל ביום 19.8.2021, כשהם ארוזים בתוך 18 שקיות בחבילה הממוענת ל- Yuval Zaidman ועליה מופיעים הכתובת: רחוב שטרית 12, חיפה ומספר טלפון בו החזיק הנאשם.

בתאריך 21.8.2021 אותרה החבילה שהכילה את הסמים, על ידי רשויות המכס בגרמניה, בדרכה מקולומביה לישראל. רשויות המכס בגרמניה פתחו את החבילה והוציאו מתוכה 2 שקיות המכילות חומר החשוד כסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.063 ק"ג לצורך בקרה ומעקב והשאירו בחבילה 16 שקיות המכילות סם במשקל 7.994 ק"ג נטו. החבילה הועברה בגרמניה, ע"י נציגי המכס הגרמנים, לידי רשויות החוק בישראל ביום 26.8.2021.

3. בין התאריכים 27.8.2021 - 26.8.2021 העבירו נציגי משטרת ישראל את החבילה כשבתוכה הסם מגרמניה לישראל.

בהמשך לאמור, ובמטרה לחשוף את מייבאי הסם ובעליו, פתחו שוטרי משטרת ישראל את החבילה, הוציאו את הסם מתוכה והכניסו לתוכה חומר הנחזה להיות סם מסוכן. השוטרים סגרו את החבילה ופעלו להעברתה לחברת DHL.

בתקופה שבין 13.9.2021 - 9.9.2021 בדק הנאשם, באמצעות המשיבון הקולי, ונציגי חברת DHL במספר הזדמנויות את סטאטוס החבילה, תוך שהוא מתחזה בכזב ליוזל זיידמן ווידא כי החבילה, בה הסם, הגיעה לסניף חברת DHL בפארק מבוא כרמל, יוקנעם משם הוא אמר היה לקחת את החבילה.

ביום 12.9.2021 שילם הנאשם לחברת DHL עבור משלוח החבילה סך של 169.06 ₪ בעסקה טלפונית, באמצעות כרטיס חיוב ע"ש מיכאל ליסצין, וזאת בכוונה למנוע מרשויות החוק לזהותו.

בתאריך 13.9.2021 הגיע הנאשם באמצעות רכבו לסניף חברת DHL ודרש את החבילה. השוטר אייל דבוש שהתייצג כעובד חברת DHL מסר לנאשם כי החבילה נשלחה לכתובת הרשומה ע"ג החבילה, והנאשם עזב את המקום.

בהמשך אותו היום, ולאחר שהנאשם תיאר טלפונית מול השוטר עמנואל אדוני, שהתייצג כעובד חברת DHL נפגשו השניים במתחם ביג בקרית חיים לצורך העברת החבילה לידי הנאשם. הנאשם התחזה בפני

השוטר עמנואל אדוני בשם יובל זיידמן ולאחר שהציג בפניו תעודת זהות על שם הנ"ל, בכוונה להונות, קיבל את החבילה לידיו, הכניס אותה לתא המטען ברכב ונסע לדירת מגוריו.

4. לאחר הגעת הנאשם לדירתו, הוא פתח את החבילה על מנת לוודא שהשקיות עם הסם נמצאות בתוכה. בשלב זה הגיעו אנשי המשטרה ועצרו את הנאשם. בחיפוש שנערך בדירה נתפס סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 520.1 גרם נטו, אותו החזיק הנאשם שלא לצריכה עצמית וללא היתר ורישיון כדין.

5. הנאשם, כאמור, הודה במסגרת הסדר טיעון והורשע על סמך הודאתו.

הראיות לעונש

6. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את גיליון רישומו הפלילי של הנאשם (מע/1) ממנו עולה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים (החזקה לצריכה עצמית) והעדר מן השירות שלא ברשות. בנוסף, הוגש תדפיס רישומו התעבורתי המלמד כי לחובתו של הנאשם לא פחות מ-26 הרשעות בשלל עבירות מתחום התעבורה.

7. מטעם ההגנה לא הוצגו ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בטיעוניה בקשה המאשימה לאמץ את ההסדר בצינה כי מדובר בהסדר סביר, המביא בחשבון את כלל השיקולים הרלוונטיים, ובכללם כמות הסם, סוגו, חלקו של הנאשם בביצוע העבירה ועברו הפלילי. כן הובאה בחשבון העובדה כי הנאשם חסך בהודאתו שמיעת מספר רב של עדים, לרבות עדים מחו"ל שהיו צריכים להגיע ולהעיד בישראל.

ביחס ליתר רכיבי הענישה, בקשה המאשימה להשית על הנאשם, מעבר למאסר המוסכם מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פסילת רישונו בפועל ופסילה על תנאי וכן לחייבו בקנס בשים לב לסוג הסם והכמות הגדולה המצוינת בכתב האישום.

9. ההגנה הצטרפה לבקשת התביעה לאמץ את הסדר הטיעון בהיותו מאוזן וסביר. נאמר כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו ובכך חסך שמיעתו של תיק גדול שבו נדרשו להתייצב עדים מחו"ל, דבר שהיה מעמיס על הקופה הציבורית. לטענת הסנגור חיסכון זה צריך להילקח בחשבון בקביעת גובה הקנס שיוטל על הנאשם. עוד הוסיפה ההגנה כי בסופו של דבר הסמים נתפסו מבלי שהנאשם הפיק מהם רווח כלשהו. נטען כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, שכן העסק אותו ניהל קרס והוא עתיד להיכנס

למאסר לתקופה ארוכה, כאשר אשתו מכלכלת, ללא הצלחה יתרה, את המשפחה שהגיעה לסף עוני. מכאן שכל קנס שייגזר עליו יוטל בפועל על משפחתו ושני ילדיו הקטינים החיים ממילא במצוקה ובעוני. לכן עתר הסנגור להשית על הנאשם קנס מינימאלי, תוך שתקלח בחשבון העובדה כי אין לו עבר פלילי ביבוא או סחר בסמים.

אשר לרישיון הנהיגה, סבורה ההגנה כי אין כל צורך בפסילה שכן לא מדובר בנאשם שנהג תחת השפעת סמים. בנסיבות ניתן להסתפק בפסילה על תנאי.

דברו האחרון של הנאשם

10. בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על כך שהביא את משפחתו למצב הזה. לדבריו, המצב הכלכלי בבית לא טוב, ואשתו נוטלת הלוואות על מנת לממן את הוצאות המשפט. לכן ביקש להתחשב במצב המשפחה בעת קביעת גובה הקנס.

דין והכרעה

11. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירות הסחר בסם. חומרה זו נגזרת מנזקיהם הקשים של הסמים הן למשתמשים והן לסביבתם. נפסק כי עבירות אלו מחייבות ענישה מחמירה ומרתיעה, כחלק מהמלחמה בתופעה זו. (ראו לדוגמא: ע"פ 4522/18 **אסבאן נ' מדינת ישראל** (11.11.2018); ע"פ 1945/13 **עאמר נ' מדינת ישראל** (5.10.2014); ע"פ 2194/14 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (10.9.2014)). בע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.2016) ציין בית המשפט כי "נגע הסמים, והסמים הקשים כבענייננו בפרט, מרעיל לא רק את הצרכנים עצמם, אלא השפעתו הרסנית לחברה הסובבת ככלל. בנגע זה יש להילחם בכל שלביו החל מהפצתו ועד מכירתו והשימוש בו".

בע"פ 4484/05 **שגב נ' מדינת ישראל** (8.8.2006) נאמר כי:

"נגע הסמים מכלה בישראל כל חלקה טובה. כמות המילים שהושמעו באשר לצורך להילחם בנגע זה היא אין סופית. אין לך בית משפט בכל ערכאה שהיא, שלא חזר על אמירות שעניינן המלחמה שהוקדשה לביעור התופעה, ענישה מחמירה ככלי מרכזי במלחמה זו, והצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם, בין אם מדובר בבולדור, ובין אם מדובר במי שמעמדו בהירארכיה באותה פעולה ספציפית שעליה נסוב הדיון, גבוה יותר".

12. העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה

בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. סוגיית גזירת הדין בהסדרי טיעון, בגדרם הושגה הסכמה עונשית, לא נכללה באופן מפורש בתיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט עמד על קיומן של שתי גישות ביחס לשאלה באם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, בבואו לבחון הסדר טיעון המוצג בפניו. "האחת, עונה על תשובה זו בחיוב והשנייה גורסת כי במקרים מסוימים לא יהא בכך צורך, למשל במקרה בו סבירותו של הטווח המוסכם ברורה על פניה ואינה מעוררת שאלה בדבר חריגה מהסדר הטיעון" (ע"פ 2014/20 **אנקרי נ' מדינת ישראל** (19.01.2021)).

13. לדעתי, העונש שהוסכם בין הצדדים בעניינו מצוי בגדר מתחם העונש ההולם ואינו מעורר קושי או צורך בקביעת מתחמי ענישה מדוקדקים.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הוא בטחונו ושלומו של הציבור, שכן הסמים המופצים בחברה הם רעה חולה המשחיתה כל חלקה טובה וזורעת חורבן בסביבה, גם הרחוקה. הסמים בעניינו הם במדרג גבוהה בהיררכיית הסמים, ולכן ההתייחסות העונשית לגבי מי שעוסק בסחר בהם היא מחמירה.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מלמדת כי העונש המוסכם בין הצדדים מצוי במתחם הסבירות ועומד ברמת הענישה הנהוגה במקרים דומים. להלן מספר דוגמאות מהשנים האחרונות.

בע"פ 671/19 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (7.10.2019) נדון עניינו של מי שהברח לארץ סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 6.98 ק"ג והורשע בייבוא לפי סעיף 13 לפקודת הסמים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודה. סוג הסם באותו מקרה זהה לעניינו ואף הכמות קרובה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 4.5 ל- 7.5 שנות מאסר בפועל. בהמשך, ראה בית המשפט המחוזי לחרוג לקולא מהמתחם שקבע בשל טעמי שיקום וגזר על הנאשם שם 50 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 3759/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (16.7.2019) נדחה ערעורו של מי שנדון ל- 7 שנות מאסר לאחר שהורשע בייבוא של סם מסוג קוקאין במשקל 3.711 ק"ג. באותו מקרה ניהל הנאשם את משפטו עד תום ולכן נשללה ממנו ההקלה השמורה לנאשמים הנוטלים אחריות על מעשיהם.

בע"פ 1256/18 **זואדי נ' מדינת ישראל** (7.6.2018) העמיד בית המשפט העליון את עונשו של המערער על 6 שנות מאסר חלף 6.5 שנגזרו על ידי בית המשפט המחוזי. באותו מקרה מדובר היה במערער שהורשע בייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 7 ק"ג נטו.

בע"פ 31011/20 **אלפסי נ' מדינת ישראל** (1.10.2020) אישר בית המשפט העליון עונש בן 24 חודשי מאסר שהוטל על מי שנקבע כי היה חוליה בשרשרת של הברחת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2 ק"ג

מברזיל לישראל, והורשע בעבירה של ניסיון ייבוא לפי סעיף 13 לפקודת הסמים.

15. הדוגמאות מהפסיקה שהובאו לעיל מלמדות כי העונש המוסכם בין הצדדים בענייננו עומד במבחני האיזון שנקבעו על ידי בית המשפט ואינו חורג מהענישה המקובלת במקרים דומים.

16. לצד כל האמור יש להוסיף שני טעמים המובילים למסקנה כי יש לכבד את ההסדר בין הצדדים ולאמץ את הענישה שהוצגה על ידם.

ראשית, הודאתו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך מבטאת נטילת אחריות מצדו על מעשיו ונזקפת לזכותו.

שנית, בהתאם לפסיקה מושרשת ועקבית, בית המשפט לא ימהר להתערב בעונש שהוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר "סגור" והתערבותו תעשה במשורה ובמצבים חריגים ביותר (ראו: ע"פ 5845/14 **אסט נ' מדינת ישראל** (20.4.2016) וראו גם: ע"פ 5310/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.9.2012)). ענייננו אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות בית המשפט.

17. על יסוד מקבץ האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6.5 שנות מאסר לריצוי בפועל שמניינם יחל במועד מעצרו ביום 13.9.2021.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים עבירת סמים מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים עבירת סמים מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ שישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד כשמועד תשלום השיעור הראשון יחול ביום 1.1.2023 ויתר התשלומים ב- 1 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו תעמוד כל היתרה לסילוק מידי בצירוף ריבית פיגורים על פי דין.

ה. 12 חודשי פסילה על תנאי לבל יעבור משך שנתיים ממועד שחרורו עבירת סמים מסוג פשע ויורשע בגינה.

ו. ניתן בזאת צו להשמדת הסמים שנתפסו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.